



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 71/07

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., J., zastúpeného advokátom JUDr. I. P., T., pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. januára 2007 doručená sťažnosť z 15. januára 2007 (doplnená podaním z 28. februára 2007) M. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej aj „okresný súd“) č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003.

Sťažovateľ tvrdí, že označeným rozsudkom okresného súdu „*bol porušený zákon*“, konkrétne ustanovenie § 597 Občianskeho zákonníka. Okresný súd zaviazal sťažovateľa zaplatiť žalobcovi v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 253/00 žalovanú sumu konštatujúc neplatnosť kúpnej zmluvy medzi žalobcom (ako kupujúcim) a sťažovateľom. Sťažovateľ namieta, že nebol vlastníkom predávanej veci (motorového vozidla), ale iba sprostredkovateľom pri jej predaji. Kúpnu cenu si preto neponechal, ale odovzdal ju po znížení o províziu majiteľovi predávanej veci. Nezákonným rozsudkom okresného súdu č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003 potvrdeným následne v rámci odvolacieho konania rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej aj „*krajský súd*“) č. k. 9 Co 97/2004-129 z 25. novembra 2004, mu bola spôsobená škoda, ktorej výška následne vzrástla na 300 000 Sk, čo predstavuje celkovú sumu, ktorú musel sťažovateľ zaplatiť súdnemu exekútorovi v naväzujúcom exekučnom konaní.

Sťažovateľ k sťažnosti pripojil kópiu rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003, ako aj kópiu rozsudku krajského súdu č. k. 9 Co 97/2004-129 z 25. novembra 2004. Z vyznačeného dátumu nadobudnutia právoplatnosti (tzv. doložky právoplatnosti) na oboch uvedených rozhodnutiach vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9 Co 97/2004-129 z 25. novembra 2004 nadobudli právoplatnosť 29. decembra 2004.

Sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu žiadal, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol :

„Okresný súd v Topoľčanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 253/00 porušil základné právo M. M., bytom J., vydaním nezákonného súdneho rozhodnutia, upravených v čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.“

Sťažovateľ zároveň žiadal o priznanie finančného zadosťučinenia.

II.

2.1 Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2.2 Sťažovateľ namietá porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 ústavy rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02, III. ÚS 254/04). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Z listín, ktoré sťažovateľ k sťažnosti pripojil vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9 Co 97/2004-129 z 25. novembra 2004 nadobudli právoplatnosť ešte 29. decembra 2004.

Sťažovateľ sa však na ústavný súd obrátil sťažnosťou z 15. januára 2007 podanou na poštovú prepravu v ten istý deň (15. januára 2007), teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov od okamihu, keď sťažnosťou napádaný rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003 nadobudol právoplatnosť.

Podľa citovaného ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy napadnúť rozhodnutie orgánu verejnej moci z dôvodu porušenia základných práv alebo slobôd zaručených v ústave alebo v kvalifikovanej medzinárodnej zmluve v lehote dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Vzhľadom na túto skutočnosť bola preto sťažnosť sťažovateľa podaná oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2.3 Nad rámec uvedeného poukazuje ústavný súd aj na ďalší dôvod brániaci meritórnemu prerokovaniu sťažnosti.

Vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd ústavnú ochranu rozhodovaním o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ napáda prvostupňový rozsudok okresného súdu v sporovom civilnom konaní. Svedčí o tom nepochybne petit sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Proti prvostupňovému rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 253/00-96 z 30. júna 2003 však sťažovateľ mohol podať odvolanie (§ 201 až 227 Občianskeho súdneho poriadku), o ktorom bol príslušný rozhodnúť odvolací súd (v danom prípade Krajský súd v Nitre).

Právomoc odvolacieho súdu preskúmať na základe podaného odvolania prvostupňový rozsudok okresného súdu z 30. júna 2003 a poskytnúť tak ochranu sťažovateľovým právam vylučuje v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu bezprostredne preskúmať prvostupňové rozhodnutie všeobecného súdu v sťažovateľovej veci (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2.4 Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní v zmysle § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona.